

V. 6/26. 1. 40

Framfaravottur.

I.

Mér hefir þótt gott að sjá og heyra hversu áhugi á bættri meðferð málsins er að glæðast. Þó virðast menn tæplega vera nógu vakandi gagnvart mál-galla, sem er ennþá verri en að segja e fyrir i, u fyrir ö, og þessháttar. En það er að í stað-inn fyrir framburð atkvæða og jafnvel heilla orða, komi að eins eitthvert óskiljanlegt uml eða muldur. Slikt er því miður nokkuð algengt orðið, og er stórhættulegt fyrir framtíð málsins.

II.

Þeir sem eru að læra útlend mál eins og t. d. dönsku eða ensku, ættu að veita því eftir-tekt hvernig fer þegar hljóð-villunum er ekki nægilega gaumur gefinn. Villan er þá leidd í kór, framburðarvillan verður að viðurkendri fram-burðarvenju. En málsþillingin gerir ýmsa menningarframsókn miklu torveldari. Hygg eg, að til slíks megi jafnvel að nokkru leyti rekja það, að tilverufræði eða heimspeki nútímans skuli ekki vera komin lengra en er. Og að íslensk menning er þó ekki ver á vegi stödd þrátt fyrir miklu verri aðstöðu íslensku þjóðarinnar um flesta hluti en annarsstaðar er, hygg eg megi að verulegu leyti þakka því, að sambengi í máli hefir hér verið meira en í öðrum löndum, og málsþilling minni.

9. jan.

Helgi Pjeturss.